

מסורת הש"ס

(א) ס"ח ל"ב, (ב) (לעיל ל':
כתובות פג:), (ג) (כתובות
מז: וש"נ), (ד) נדרים ה:
(ה) (נדרים ז), (ו) (ליל
אישות),

תורה אור השלם
1. ואיש אשר ישכב את
זכר משכבו אשה
תועבה עשו שניהם מות
תעבדו בהם. כ

ויקרא כ ג
2. כל דבר אשר יעשה
אדם לענות נפש אדם
ויקמו ואיש יהיה
למכור לו

ויקרא כ ד
3. ובזכר כי יקח נפש
קני כסף הוא ואכל כס
בזכר בזה הוא ואכלו
ויקרא כ ה
4. ואם אדם יקח לאביו
ותחתו
5. וישארו הקרב אליו
ממשפחתו וירש אתה
והיה לבני ישראל
לקחת משפט כאשר
עוה' את משפט
מכור כס יא

גליון הש"ס

תוס' ר"ח תניתנה קמנה
וכר' במה"ד רביש לה אב
עסקינן. ע"י לעיל דף סד
ע"כ מה"ה נערה:

תוספות רי"ד

ע"מ שאינו מוסל כפע אצו
מכתב: א"ר יורא
מחולקת לעד התורה ר'
כע גורני ע"מ אצו חרן
רובנן עכ"ר לא גורני אל
לאחר התורה דברי הכל
רובא אמר מחולקת
לאחר התורה ר'
גורני לאחר התורה אצו
התורה רובנן עכ"ר
לא גורני אל לפני התורה
דברי הכל פסול מ' פס'
לרבא כל האנסי ומדיחב'
בניטא מקמי התורה פסל
כן הורה שאן ו' פסל
כירחוק כין שחנא חנא
בניטא ואנסי' שחנא חנא
כין הוראשד גורני קלימיו
אלא צרר לבחוב חנא ב'
חנא ואפילו שרורא
לחיות יתה בעת
השמיטה ו' יורא עכ'
אנא שין שר ארא יא
פוסל ומקר פסל כירחוק
כין סיכולה חנא
ולאחא כרבא, נמצא
מכניש לפי פסל והכלה
ולפי התורה פוסל חנא
כין כבחב כן שחנא
בחורן כין בעל פסל חנא
שרידי' לעל פסל והפסל
כחב ע"מ ע"ן שאן ו'
תקע' עולמית אל שט
ג"מ שחנא חנא כשר
חנא פוסל דוק כבחב
שאן ו' תקע' עולמית
אכל פסל ו' פסל
אכל בעל צרר ליחנא ו'
כאורו חנא כין שחנא
התורה ע"ן כין אצו עכ'
לחיות חנא חנא
ולגרשא לכל חנא צרר
לכחוב ו' חנא חנא
חנא ולאחא חנא חרן
פוסל דוק כבחב אכל
בעל פסל ו' פסל ליה אלא
כין ליחנא ליה כל אל
יורא שחנא ע"מ אצו פוסל

המגרש פרק תשיעי גימיון

ר' הכהן אשרי' הכהן ר' זרח' לטעמיה דאוקי
ד"ה פקול לא משכחת לה: ולימא. ליה
ולא חיתמי דברי הכל ונימא רבי היא:

דברי הכל כשר ומתני'
בחוץ אבל ע"מ לא פס'
התורף ורבנן ואיבע"ה
הכל ורבא אמר מחלו
סבר גזרינן אטו לפני
גזרינן אטו לפני התור'
דברי הכל פסול ומתני'
בחוץ אבל על מנת
ורבנן היא תני אבוה
זירא כתב גס על תנאי
הכל פסול והא מיפ'
לדברי הכל כשר והני
ולימא הרי זה פסול
אתנייה כשר בפסול
בדברי הכל לא מוח'
אם מוחבב לר' אדא

לואי ולאחר קעבר ו
שאין לה עליו קדושין
כל אדם אלא אלמנ
וחלוצה לכהן הדיוט
בת ישראל למזור ול
עליו קדושין אפילו בענ
דרישא לאתויי שאר
דסיפא לאתויי שאר ח
ומואבי נתיני מצרי וא
מרב נחמן חוץ מקדוש
השתא מיהא לאו בר
אתי לכלל הויה א"ל
בקדושי אבה אתיא
והיתה אלא אתיא ל
אתיא לכלל הויה יר
השתא מיהא לא אייר
דמתילדי א"ל תניתוה
אם איחא עבד ועוב
דמיגירי הנך לאו לאיגי
קיימו ר' חון מבעל אח
לא חויה ליה או דלמ
וחויה ליה אמר ליה
כוכבים עבד ועובד
דמיגירי גירות לאו
ר' חון מזנוחד מהו בגי
דלמא שייר בביאה

[illegible]

דברי חב"ש. אשר דבחו פסול אפילו אחר התורף כדאמרינן בסמוך וזו צומת לאחר התורף ודברי הכל מ"מ לא גזרינן ביה ע"מ אטו חזן דחזן אחר התורף אינו פסול אלא מדרבנן גזירה אטו לפני תורף ולא גזרינן גזירה לגזירה: **רבא** אמר

מחזקות לאחר התורה. לפנינו
ע"מ דלחור התורה אטו ע"מ דלפי
המורה אטו ע"מ דלפי התורה נמי אטו
אלא גזירה אטו חוק טלה חדא גזירה
היא: **אבל** לפני התורה דברי הב"ר
פסול. דגורנין אטו חוק ונחמן הוא
פסול גמור אטו לפני עין דלפני דבר
דלא נחמן לשם כריעות:

ומתני' דקתני כתבו ואוקימנא
בחזן אבל על מנת להזכיר
פסול לאחר התורה וריבון. וסוף הדין
דנלואו הלי טעמא דרין לאוקומי
מתני' אחר התורה מדקתני כתבו
דמשמע כלל על מה דכר:

דמי' בלאחר התורה
דבי תנא דברי הכל
שחלק ליה הרי זה
ליה: **מתני'** הרי
אלא לאבא ולאבך
ובד כוכבים ולכל מי
נשר הרי את מותרת
לכח גדול גרושה
מזרת ונתנה לישראל
עין וכל מי שיש לה
היא פסול: **גמ'** כללא
חייבי כריתות כללא
בי לאוין ^{(בגון עמוני}
(מי) בעא מינה רבא
בא עסקין:

קטן מהו מי אמרין
הויה הוא או דלמא
יתורה קטנה מתגרשת
והא בעינן ויצאה
לל הויה ירמא נמי
מן הנוולדים מהו
ליד או דלמא עתידי
לעבד ולעובד כוכבים
כוכבים נמי עבדי
י קיימי הני לאיתילודי
ה מהו השתא מיהא
ומנין דמתה אחותה
ניתובה לעבד ולעובד
כוכבים נמי עבדי
יחא מיתה שביחא
איין הא לא שייך או

א"ל תניתוה לאבא
בנשואין אבא ואבך בני נשואין נינהו אלא לאו
וא דלא שייך הא לאחר שייך דלמא בנשואין דעבר
כדרכה מהו כדרכה הא לא שייך או דלמא
חוץ מהפרת נדריך מהו בנשואין הא לא שייך או
אישה יפירנו כתיב חוץ מתרומתך מהו בנשואין
א' יקנין כספו כתיב חוץ מירושתיך מהו בנשואין
ד' לשארו וירש אותה כתיב חוץ מקדושיך בשטר
דמקדש לה בכסף ובביאה או דלמא ויצאה והיתה
תיקו: **מתני'** ז"ג גופו של גט הרי את מותרת לכל אדם
רבי

יוך בשטר לא יהו קדושין כלומר ששיר אחד מדרכי קדושין ולא שיר
 ביה ויאלה: **ברתני** גופו של גע. עיקר כחז הגט כק יכתבו זו:
 ודן

עין משפט
נר מצוה

בר א ב מ"י פ"ח מה"ל
 ניוזקין ה"ל ד פתג
 עשין כ טושי"ע אה"ע ס"י
 קמח ספיף ג:
בה ג ד ה מ"י שם ה"ל
 ח סמח ש טושי"ע
 אה"ע עשין קל ספיף ג:
בו ו ז ח ט י מ"י שם
 הללו ו טושי"ע שם
 ספיף ג:
בז כ מ"י שם הללו ו:
בח ל מ"י שם פתג ש:
 טושי"ע ספיף ג:
בט מו מ"י שם פ"ח
 הללו ד פתג שם
 טושי"ע אה"ע סימן קטו
 ספיף חא:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]